

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი

საქართველოს სახელით

ლ ე ბ ა

02 10. 2018 წელი

ქ. მცხეთა

შესავალი ნაწილი

მცხეთის რაიონული სასამართლოს ადმინისტრაციულ

საქმეთა კოლეგია

მოსამართლე- კობა გოცირიძე

სხდომის მდივანი - ნინო ჯანხოთელი

მოსარჩელე - ნ-----

წარმომადგენელი - ე-----

მოპასუხე - დუშეთის მუნიციპალიტეტის მერია

წარმომადგენლები - ო-----

დავის საგანი - ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტების ბათილად ცნობა, ახალი აქტის გამოცემა.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. ბათილად იქნეს ცნობილი დუშეთის მუნიციპალიტეტის გამგებლის წარმომადგენლის ანანურის ადმინისტრაციულ ერთეულში პროექტის ფარგლებში უძრავი ნივთის ადგილზე დათვალიერების ოქმები #----- რის საფუძველზეც საჯარო რეესტრიდ ეროვნული სააგენტოს გადაწყვეტილებით მოსარჩელეს ეთქვა უარი უფლების რეგისტრაციაზე.

1.2. დაევალოს მოპასუხეს ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციული აქტის გამოცემა მოსარჩელის მოთხოვნის დაკმაყოფილების თაობაზე.

1.3. დაეკისროს მოპასუხეს პროცესის ხარჯები.

2. მხარეთა პოზიცია

2.1. მოპასუხის პოზიცია

2.1.1. მოპასუხე - დუშეთის მუნიციპალიტეტის მერიის წარმომადგენლებმა წარმოდგენილი შესაგებლით სარჩელი არ ცნეს და განმარტეს, რომ არ არსებობს სარჩელის დაკმაყოფილების სამართლებრივი საფუძველი. **(იხ. შესაგებელი)**

3. დავის ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. მოსარჩელემ 2016 წლის ოქტომბერში ქონების რეგისტრაციის დეპარტამენტის ცენტრალიზებულ რეგისტრაციის სამსახურს #882016710657 სარეტიგსტრაციო განცხადებით მიმართა და მოითხოვა სახელმწიფო პროექტის ფარგლებში დუშეთის მუნიციპალიტეტში სოფელ ანანურში მდებარე უძრავ ნივთზე უფლების რეგისტრაცია, რომელსაც დართული ჰქონდა შესაბამისი მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აზომვითი ნახაზი. 2016 წლის 20 ოქტომბერს ქონების რეგისტრაციის დეპარტამენტის ცენტრალიზებული სამსახურის მიერ მიღებული იქნა გადაწყვეტოლება #882016710657-03 და მას ეცნობა, რომ ახორცილებდა დოკუმენტაციის მიძიებას და სისტემატიზაციას და ამ ინიციატივიდან გამომდინარე რეესტრმა დუშეთის მუნიციპალიტეტის გამგეობიდან და ეროვნული არქივიდან გამოითხოვა ინფორმაცია.

მტკიცებულება; იხ. საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს გადაწყვეტილება.

3.2. 2016 წლის 22 ნოემბრის მათივე ცნობით საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში გადმოგზავნილი იქნა დუშეთის მუნიციპალიტეტის გამგეობის წერილი, სადაც შედგა მუნიციპალიტეტის წარმომადგენლის მიერ #00033 ოქმი, რომლის მიხედვითაც უფლების დამდგენი დამადასტურებელი დოკუმენტით გათვალისწინებული მიწის ნაკვეთის და მიწის ნაკვეთის საკადასტრო ნახაზზე ასახული მიწის ნაკვეთის იდენტურობა არ იყო და შემდეგი გადაწყვეტილებით მოითხოვა კიდევ უფლების დამდგენ დოკუმენტთან შესაბამისი საკადასტრო ნახაზის წარდგენა.

მტკიცებულება. იხ. საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს გადაწყვეტილება და #00033 ოქმი.

3.3. მოსარჩელემ 2017 წლის 06 იანვარს კვლავ მიმართა საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს განცხადებით, რაზედაც კვლავ გამოითხოვა გამგეობიდან საჯარო რეესტრის ეროვნულმა სააგენტომ დუშეთის მუნიციპალიტეტის გამგეობიდან ინფორმაცია რაზედაც 2017 წლის 20 მარტს დუშეთის

მუნიციპალიტეტის გამგეობიდან გადმოგზავნილი იქნა წერილი #00075 ოქმთან ერთად, რომლის თანახმადაც კვლავ არ დგინდებოდა მოთხოვნილი მიწის ნაკვეთის იდენტურობა.

მტკიცებულება. იხ. საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს გადაწყვეტილება და #00075 ოქმი.

3.4 საქმეში წარმოდგენილი სადავო დათვალირების #----- ოქმებით დადგენილია, რომ აღნიშნული უძრავი ნივთი მოქცეულია სანიტარულ ზოლში და უფლების დამდგენ დოკუმენტით **საარქივო ცნობით 03.11.2016 წლის #31/65817 და საკადასტრო გეგმითი ნახაზით შესრულებული ;შპს რეესტრის; მიერ 10.10.2016 წელს** ვერ დადგინდა მიწის ნაკვეთის იდენტურობა და საბოლოო მოსარჩელეს სააგენტომ უარი უთხრა ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე.

მტკიცებულება. იხ. საჯარო რეესტრი ეროვნული სააგენტოს გადაწყვეტილება და #00033 #00075 ოქმები.

3.5. საქმეში წარმოდგენილი ანანურის სახალხო დეპუტატთა სასოფლო - საბჭოს აღმასკომის სხდომის 1987 წლის 18 ივნისის ოქმის საფუძველზე მიღებული იქნა გადაწყვეტილება სოფელ ანანურიდან და ავენისიდან ჟინვალის წყალსაცავის დაგუბებასთან დაკავშირებით მოსახლეობისათვის ბინების მშენებლობა და საკარმიდამო მიწის ნაკვეთების გამოყოფა ვინაიდან სოფელი ავენისის და სოფ. ანანურის ტერიტორია ვ----- სახლამდე გამოცხადებულია ავარიულ სანიტარულ ზონად. აღნიშნული გადაწყვეტილებით მოიხსნა აღრიცხვიდან იმ მოქალაქეთა საცხოვრებელია ბინები და დამხმარ ნაგებობები გაუქმდა დატბორვის ზონის მოსახლეობის საკარმიდამო მიწის ნაკვეთები ასევე მავე გადაწყვეტილებით, სოფელ ავენისიდან და ანანურიდან დაგუბების ზონიდან გამოსახლებულთა ყოფილი საკარმიდამო მიწის ნაკვეთების გაუქმონ და შესაბამისად მოახდინონ ცვლილება ზონარეგულირებულ წიგნში.

მტკიცებულება. იხ. 1987 წლის 18 ივნისის აღმასკომის სხდომა ოქმი.

3.6. საარქივო ცნობის 03.11.2016 წლის #31/65817-ის თანახმად დუშეთის რეგიონულ არქივში დაცული ანანურის საკრებულოს სოფელ ანანურის 2001-2006 წწ. ბინის მეპატრონეების და მიწის ნაკვეთებით მოსარგებლე მესაკუთრეების საკომლო წიგნში კომლის უფროსად ჩაწერილია ნ-----
— (ნ----- ოჯახის წევრთა სიაში ირიცხებიან 1. ნ-----
-----ე 2. ზ-----. ერიცხება; საცხოვრებელი სახლის შესახებ მონაცემში მითითებული არ არის 2001 -2006 წწ. მიწა სულ 0,072 სახნავი 0,06.

დამატებითი ცნობები; მიწა კომლის პირად საკათრებაში სოფელ ცივწყაროს დასახლებაში და ძველი სამხედრო გზის პირზე დაეწერა - ანანურის ს/მეურნეობის დირექციის ბრძანება #77 19.10.1982 წელი ანანურში დატბორვის და სანიტარულ ზოლში მოყოლილი ბინის მეპატრონეებისათვის. შენიშვნა; სოფელ ანანურის 1986-2000 წწ. 1996-2000 წწ. 2001-2005 წწ დათარიღებული საკომლო წიგნებში ჩანაწერის ნ-----ს კომლისა და მასზე რიცხული ქონების შესახებ არ აღმოჩნდა, ხოლო 2006-2007წწ საკომლო წიგნებში 1992-2007 წწ. მიწის ნაკვეთების განაწილების (იგივე სარეფორმო) სიების მიწის ნაკვეთების მიღება-ჩაბარების აქტების და სარეგისტრაციო მოწმობები არქივში დაცვაზე არ შემოსულა.

მტკიცებულება. იხ. საარქივო ცნობა 03.11.2016 წლის #31/65817

3..7. საქმეში წარმოდგენილი ამონაწერით დადგენილია, რომ ანანურის მეცხოველეობის საბჭოს მეურნეობაში შესული იქნა დუშეთის რაისაბჭოს აღმასკომის მიმართვა 02.07.1980 წლის #611 და 1982 წლის 25.04 #432, რომლის საფუძველზეც სოფელ ანანურში მცხოვრებთა მეპატრონეებს რომლებიც ცხოვრობდნენ რაიონის გარეთ და რომლებიც მოქცეულნი იყვნენ სოფელ ანანურში ჟინვალის წყალსაცავის დაგუბების ზონაში მიეზომოს ;**ცივწყაროს**; ახალ დასახლებასთან მათთვის გამოყოფილი საკარმიდამო მიწის ფონდიდან 600 კვ.მ. სამოსახლო მიწის ფარათობი. ასეთი მოსახლეობა იყო; რიგით მე-6 მოსარჩელის ბებია **ნ-----** გამოეყო მიწის ნაკვეთი ;**ცივწყაროზე**;

მტკიცებულება იხ. ამონაწერი.

3.8. საქმეში წარმოდგენილი 1983 წლის 03 ოქტომბრის #634 ბრძანებით ანანურის გადმოსახლებასთან დაკავშირებით აღმსაკომის მომართვის შესაბამისად მიეზომოს სამო სახლოდ 600 (ექვსასი) კვ.მ. მიწის ნაკვეთი ;**ცივწყაროს**; დასახლებაზე ნ-----

მტკიცებულება იხ. #74 ბრძანება.

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.2.1. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი.

სასამართლო მიუთითებს საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-

4 მუხლის პირველ ნაწილზე, რომლის თანახმად, სამართალწარმოება მიმდინარეობს შეჯიბრებითობის საფუძველზე. მხარეები სარგებლობენ თანაბარი უფლებებითა და შესაძლებლობებით, დაასაბუთონ თავიანთი მოთხოვნები, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მიერ წამოყენებული მოთხოვნები, მოსაზრებები თუ მტკიცებულებები. მხარეები თვითონვე განსაზღვრავენ, თუ რომელი ფაქტები უნდა დაედოს საფუძველად მათ მოთხოვნებს ან რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები. აღნიშნული ნორმის შინაარსი გულისხმობს იმას, რომ მოდავე მხარეებს თანაბარი შესაძლებლობა აქვთ განკარგონ ფაქტიური გარემოებების დადგენის საპროცესო საშუალებები, აგრეთვე, მხარეთა უფლებას, მიუთითონ ფაქტებზე თავიანთი მოთხოვნების დასაბუთებლად და წარმოადგინონ მტკიცებულებები ამ ფაქტების დადასტურება-დამტკიცებისათვის. ამავე კოდექსის 102-ე მუხლის თანახმად, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. საქმის გარემოებები, რომლებიც კანონის თანახმად უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით. ერთ-ერთი მხარის ახსნა-განმარტება თუ მას არ ეთანხმება მოწინააღმდეგე მხარე, მხოლოდ იმ შემთხვევაში შეიძლება ჩაითვალოს სადავო სამართლებრივი ურთიერთობის არსებობისა თუ საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ფაქტობრივ გარემოებათა დამადასტურებელ მტკიცებულებად, თუ იგი დასტურდება საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებების ყოველმხრივი, სრული და ობიექტური განხილვის შედეგად. წინააღმდეგ შემთხვევაში მხარის მიერ მიცემული ნებისმიერი ახსნა-განმარტება სადავო ურთიერთობის ან საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ფაქტობრივ გარემოებათა დამადასტურებელ უტყუარ მტკიცებულებად უნდა ჩაითვალოს, რაც ეწინააღმდეგება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლით დადგენილ პრინციპებს. მოცემულ შემთხვევაში მოპასუხე იმ გარემოებას, რომ გასაჩივრებული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტები გამოცემულია კანონმდებლობით დადგენილ მოთხოვნათა დაცვით, ასაბუთებენ სასამართლოსათვის მიცემული ახსნა-განმარტებით, რაც სხდომაზე მონაწილე მხარეთა განმარტებებითა და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებების ერთობლიობაში შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე უნდა იქნეს გაზიარებული.

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმეში არსებული მასალებისა და მხარის ახსნა-განმარტების მოსმენის, სარჩელის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძველიანობის შემოწმებისა და საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა სამართლებრივი შეფასების შედეგად, სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ მოსარჩელის მიერ აღძრული

სარჩელი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

„საჯარო რეესტრის შესახებ“ საქართველოს კანონი. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი; საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 22-ე, 32-ე მუხლები. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსი. "სახელმწიფო პროექტის ფარგლებში მიწის ნაკვეთებზე უფლებათა სისტემური და სპორადული რეგისტრაციის სპეციალური წესისა და საკადასტრო მონაცემების სრულყოფის შესახებ" საქართველოს კანონი.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის მოთხოვნით.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი არის ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ადმინისტრაციული კანონმდებლობის საფუძველზე გამოცემული ინდივიდუალური სამართლებრივი აქტი, რომელიც აწესებს, ცვლის, წყვეტს ან ადასტურებს პირის ან პირთა შეზღუდული წრის უფლებებსა და მოვალეობებს. ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება აგრეთვე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება მის უფლებამოსილებას მიკუთვნებული საკითხის დაკმაყოფილებაზე განმცხადებლისათვის უარის თქმის შესახებ, ასევე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული ან დადასტურებული დოკუმენტი, რომელსაც შეიძლება მოჰყვეს სამართლებრივი შედეგები.

მოცემულ შემთხვევაში სასამართლოს მიაჩნია, რომ გასაჩივრებული სადავო აქტები საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის საფუძველზე წარმოადგენენ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტებს, რომელთა კანონშესაბამისობაც სასამართლომ უნდა შეამოწმოს მოცემული სარჩელის ფარგლებში.

6.2. „საჯარო რეესტრის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის „თ“ ქვეპუნქტის თანახმად, რეგისტრაცია არის ნივთსა და არამატერიალურ ქონებრივ სიკეთეზე ამ კანონით განსაზღვრული უფლების, საჯარო-სამართლებრივი შეზღუდვის და საგადასახადო გირავნობის/იპოთეკის, უძრავ ნივთზე საკუთრების უფლებასთან დაკავშირებული ვალდებულების წარმოშობის, მათში ცვლილების და მათი შეწყვეტის, უძრავ ნივთზე საკუთრების უფლების მიტოვების, მიწის მიზნობრივი დანიშნულების და

სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთის კატეგორიის შეცვლის, ტყის ფონდის საზღვრის დადგენის და მასში ცვლილებების შეტანის, ასევე ნივთსა და არამატერიალურ ქონებრივ სიკეთეზე უფლების სუბიექტისა და ობიექტის საიდენტიფიკაციო მონაცემთა აღრიცხვა შესაბამის რეესტრში, რეგისტრაციის თაობაზე გადაწყვეტილების მიღებით. ამავე კანონის მე-8 მუხლის 1-ლი პუნქტის თანახმად, სარეგისტრაციო წარმოების დაწყების საფუძველია განცხადება ან უფლებამოსილი ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება. ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, განცხადებას უნდა ერთვოდეს ინსტრუქციით განსაზღვრული სარეგისტრაციო დოკუმენტაცია და ინფორმაცია. იმავე კანონის მე-9 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, რეგისტრაცია წარმოებს როგორც უშუალოდ სარეგისტრაციო თუ სხვა დოკუმენტების, აგრეთვე ამ დოკუმენტაციის სათანადო წესით შექმნილი ელექტრონული ასლების საფუძველზე. ამავე კანონის მე-2 მუხლის „ლ“ პუნქტის თანახმად, სარეგისტრაციო დოკუმენტაცია არის რეგისტრაციის მიზნით მარეგისტრირებელ ორგანოში წარსადგენი სარეგისტრაციო და სხვა დოკუმენტები, ხოლო „კ“ პუნქტის თანახმად, სარეგისტრაციო დოკუმენტი არის სამართლებრივი აქტი, რომელიც უშუალოდ წარმოშობს ამ კანონით განსაზღვრული რეგისტრაციის მოთხოვნის უფლებას.

ამავე კანონის მე-8 მუხლის 1-ლი პუნქტის თანახმად, სარეგისტრაციო წარმოების დაწყების საფუძველია განცხადება ან უფლებამოსილი ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება. იმავე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, განცხადებას უნდა ერთვოდეს ინსტრუქციით განსაზღვრული სარეგისტრაციო დოკუმენტაცია და ინფორმაცია. ამავე კანონის მე-9 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, რეგისტრაცია წარმოებს როგორც უშუალოდ სარეგისტრაციო თუ სხვა დოკუმენტების, აგრეთვე ამ დოკუმენტაციის სათანადო წესით შექმნილი ელექტრონული ასლების საფუძველზე.

სასამართლო განმარტავს, რომ უძრავ ქონებაზე როგორც რეგისტრაცია, ასევე მათში ცვლილება წარმოებს შესაბამისი კანონმდებლობით დადგენილი უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტის, საკადასტრო მონაცემების და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე. თავის მხრივ „საჯარო რეესტრის შესახებ“ საქართველოს კანონი განსაზღვრავს თუ რა წარმოადგენს სარეგისტრაციო დოკუმენტს, კერძოდ- დასახელებული კანონის მე-2 მუხლის „კ“ პუნქტით, სარეგისტრაციო დოკუმენტი არის სამართლებრივი აქტი, რომელიც უშუალოდ წარმოშობს ამ კანონით გასაზღვრული რეგისტრაციის მოთხოვნის უფლებას, ხოლო „ლ“ პუნქტით სარეგისტრაციო დოკუმენტაცია განმარტებულია, როგორც რეგისტრაციის მიზნით მარეგისტრირებელ ორგანოში წარსადგენი სარეგისტრაციო და სხვა დოკუმენტები.

სასამართლო ზემოაღნიშნული სამართლებრივი საფუძველზე განმარტავს, რომ რეგისტრაციის განხორციელების მოთხოვნის მოტივით სარეგისტრაციო

სამსახურს უნდა მიმართოს დაინტერესებულმა პირმა (მესაკუთრემ) და წარადგინოს სარეგისტრაციო დოკუმენტაცია. სასამართლო მიუთითებს, რომ უძრავ ქონებაზე როგორც რეგისტრაცია, ასევე მათში ცვლილება წარმოებს შესაბამისი კანონმდებლობით დადგენილი უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტის, საკადასტრო მონაცემების და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე. თავის მხრივ „საჯარო რეესტრის შესახებ“ საქართველოს კანონი განსაზღვრავს თუ რა წარმოადგენს სარეგისტრაციო დოკუმენტს.

"სახელმწიფო პროექტის ფარგლებში მიწის ნაკვეთებზე უფლებათა სისტემური და სპორადული რეგისტრაციის სპეციალური წესისა და საკადასტრო მონაცემების სრულყოფის შესახებ" საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის თანახმად, მისი მიზანია სახელმწიფო პროექტის ფარგლებში მიწის ნაკვეთების სრულყოფილი უფლებრივი და საკადასტრო მონაცემების შექმნის უზრუნველყოფა, კერძოდ: ა) საპილოტო პროექტის ფარგლებში მიწის ნაკვეთებზე საკადასტრო სამუშაოების სისტემურად შესრულება და საკუთრების უფლების რეგისტრაცია ამ კანონით გათვალისწინებული სპეციალური წესის შესაბამისად, ბ) ქვეყნის მთელ ტერიტორიაზე მიწის ნაკვეთებზე უფლებათა სპორადული რეგისტრაცია ამ კანონით გათვალისწინებული სპეციალური წესის შესაბამისად, გ) მიწის ნაკვეთების საკადასტრო მონაცემების მათ ფაქტობრივ მდებარეობასთან შესაბამისობის უზრუნველყოფა, დ) საჯარო რეესტრში დაუზუსტებელი საკადასტრო მონაცემებით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთების საკადასტრო მონაცემების საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ მოთხოვნებთან შესაბამისობის უზრუნველყოფა და ე) საჯარო რეესტრში რეგისტრირებული მონაცემების სრულყოფა და მათი ურთიერთშესაბამისობის უზრუნველყოფა.

აღნიშნული კანონის მე-5 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, სახელმწიფო პროექტის ფარგლებში მიწის ნაკვეთზე საკუთრების უფლების სპორადული რეგისტრაცია წარმოებს ქვეყნის მთელ ტერიტორიაზე, დაინტერესებული პირის განცხადების, სარეგისტრაციო დოკუმენტაციისა და ამ კანონის შესაბამისად შედგენილი მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აგეგმვითი/აზომვითი ნახაზის საფუძველზე, ამავე კანონით გათვალისწინებული შეღავათების შესაბამისად.

აღნიშნული კანონის მე-7 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, სპორადული რეგისტრაციის შემთხვევაში მართლზომიერ მფლობელობაში არსებულ მიწის ნაკვეთზე საკუთრების უფლება რეგისტრირდება დაინტერესებული პირის განცხადების, მიწის მართლზომიერი მფლობელობის (სარგებლობის) დამადასტურებელი დოკუმენტისა და ამ კანონის შესაბამისად შედგენილი მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აგეგმვითი/აზომვითი ნახაზის საფუძველზე.

აღნიშნული კანონის მე-8 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სახელმწიფო პროექტის ფარგლებში საკუთრების უფლების რეგისტრაციის მოთხოვნის

უფლების მქონე პირსა და მოსარგებლეს შორის ფორმის დაუცველად (ზეპირად ან წერილობით) დადებული გარიგების არსებობის ფაქტი დგინდება მხარეებს შორის გაფორმებული წერილობითი შეთანხმებით, რომელზედაც მხარეთა ხელმოწერების ნამდვილობას ადასტურებს ნოტარიუსი. ეს მოქმედება განიხილება, როგორც გარიგების ხელახლა დადება, საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 61-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად.

აღნიშნული კანონის მე-10 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მიწის ნაკვეთების სასაზღვრო მიჯნაზე მხარეთა შორის შეთანხმების მიუღწევლობის შემთხვევაში, თუ სარეგისტრაციო მიწის ნაკვეთების საკადასტრო აგეგმვის შედეგად მიღებული ჯამური ფართობი შეესაბამება უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტებში მითითებული ფართობების ჯამს, მიწის ნაკვეთები მხარეთა თანხმობით რეგისტრირდება ერთ საკადასტრო ერთეულად, თუ არ არსებობს საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული ხელის შემშლელი გარემოება. ასეთ შემთხვევაში ამონაწერში აისახება ინფორმაცია მიწის ნაკვეთების სასაზღვრო მიჯნის დაუდგენლობის შესახებ, ხოლო მხარეთა შორის დავას წყვეტს სასამართლო (ან, მხარეთა შეთანხმებით, არბიტრაჟი) საზიარო უფლების გაუქმებისათვის დადგენილი წესით, ხოლო ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, მიწის ნაკვეთების ერთ საკადასტრო ერთეულად რეგისტრაციაზე მხარეთა თანხმობის არარსებობის შემთხვევაში თითოეული მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აგეგმვა ხორციელდება დაინტერესებული პირების მიერ მითითებული საზღვრების გათვალისწინებით. ამ წესით შედგენილი მიწის ნაკვეთების საკადასტრო აგეგმვითი/აზომვითი ნახაზები არ საჭიროებს მუნიციპალიტეტის წარმომადგენლის მიერ დადასტურებას.

აღნიშნული კანონის მე-16 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სახელმწიფო პროექტის განხორციელების პროცესში **მუნიციპალიტეტის წარმომადგენელი: ა) საჭიროების შემთხვევაში, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტით ადგენს უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტით გათვალისწინებული მიწის ნაკვეთის ან/და საჯარო რეესტრში დაუზუსტებელი საკადასტრო მონაცემებით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთის და მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აგეგმვით/აზომვით ნახაზზე ასახული მიწის ნაკვეთის იდენტურობას, გარდა იმ შემთხვევისა, როცა სარეგისტრაციო დოკუმენტაციის საფუძველზე უტყუარად დგინდება მიწის ნაკვეთის ფაქტობრივი მდებარეობა, ბ) სააგენტოს წარუდგენს განცხადებას მიწის ნაკვეთზე დაინტერესებული პირის საკუთრების უფლების რეგისტრაციის შესახებ, თუ საკუთრების უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტი გაცემულია ადმინისტრაციული ორგანოს/თანამდებობის პირის ან ადგილობრივი თვითმმართველობის (მუნიციპალიტეტის) ან/და მმართველობის ორგანოს მონაწილეობით გ) ახორციელებს ამ კანონითა**

და საქართველოს სხვა საკანონმდებლო და კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტებით გათვალისწინებულ სხვა უფლებამოსილებებს.

განსახილველ შემთხვევაში დადგენილია, რომ დუშეთის მუნიციპალიტეტის გამგეობის ინდივიდუალურ-ადმინისტრაციული აქტები **დათვალიერების ოქმები #-----** საკმარისი იურიდიული საფუძველი გახდა, უძრავ ქონებაზე მომხდარიყო რეგისტრაცია.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 53-ე მუხლის მე-5 ნაწილის მიხედვით, ადმინისტრაციული ორგანო უფლებამოსილი არ არის თავისი გადაწყვეტილება დააფუძნოს იმ გარემოებებზე, ფაქტებზე, მტკიცებულებებზე ან არგუმენტებზე, რომლებიც არ იქნა გამოკვლეული და შესწავლილი ადმინისტრაციული წარმოების დროს. ამავე კოდექსის 96-ე მუხლის შესაბამისად, ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია ადმინისტრაციული წარმოებისას გამოიკვლიოს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და გადაწყვეტილება მიიღოს ამ გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. დაუშვებელია, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემას საფუძვლად დაედოს ისეთი გარემოება ან ფაქტი, რომელიც კანონით დადგენილი წესით არ არის გამოკვლეული ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ. ამავე კოდექსის 97-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად კი, საქმის გარემოებებიდან გამომდინარე ადმინისტრაციული ორგანო უფლებამოსილია: ა) გამოითხოვოს დოკუმენტები; ბ) შეაგროვოს ცნობები; გ) მოუსმინოს დაინტერესებულ მხარეებს; დ) დაათვალიეროს მოვლენის ან შემთხვევის ადგილი; ე) დანიშნოს ექსპერტიზა; ვ) გამოიყენოს აუცილებელი დოკუმენტები და აქტები; ზ) მტკიცებულებათა შეგროვების, გამოკვლევისა და შეფასების მიზნით მიმართოს კანონმდებლობით გათვალისწინებულ სხვა ზომებს.

დასახელებული ნორმების ანალიზის საფუძველზე სასამართლო ასკვნის, რომ იმისათვის, რათა ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება იყოს კანონშესაბამისი, ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემის სავალდებულო წინაპირობას წარმოადგენს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოების გამოკვლევა, გაანალიზება, შესწავლა და გადაწყვეტილების მიღება სწორედ ამ გარემოებათა შეფასების შედეგად. ამ კონკრეტულ შემთხვევაში მოპასუხე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ადმინისტრაციული წარმოება სრულყოფილად იქნა ჩატარებული, ვინაიდან მის მიერ იქნა გამოკვლეული საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის გარემოებები, **ადმინისტრაციულ ორგანოს საკითხის გადაწყვეტისას მტკიცებულებათა მოპოვების გზით დაადგინა საქმისათვის განმსაზღვრელი მნიშვნელობის მქონე გარემოებები, რასაც მოცემულ შემთხვევაში ადგილი აქვს.**

მოწმის მერიის წარმომადგენლის ანაზღაურის ადმინისტრაციულ ერთეულში გე----- ახსნა-განმარტებით, დადგენილია შემდეგი; სადაო ოქმები მის მიერ შედგენილი არის ანაზღაურის ძველი დასახლების ტერიტორიაზე. საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოდან გადმოგზვნილი მასალების მიხედვით, რითაც უნდა დადგენილიყო ნ-----ს მიერ საჯარო რეესტრში სარეგისტრაციოდ წარდგენილი მიწის ნაკვეთის იდენტიფიკაცია. მასალებს თან ახლდა სარქივო ცნობა და აზომვითი ნახაზები. შესაბამისად წამოდგენილი მასალების მიხედვით მის მიერ მოხდა იმ ადგილის დათვალიერება, რომელიც მიეკუთვნებოდა სანიტარულ ზონას ვინაიდან არის წყალსაცავიდან დაახლოებით 30 მეტრის მოშორებით. ადგილი იყო თავისუფალი და არის სახელმწიფო საკუთრებაში, ვინაიდან ადგილი ჰქონდა ადგილმონაცვლებას ;ცივწყაროზე; სხვა მიწის ნაკვეთის გამოყოფას მოსარჩელის ბებულის მიმართ და შეადგინა დათვალიერების ოქმები ერთიდაიგივე მიწის ნაკვეთზე, რითაც არ დადასტურდა მიწის ნაკვეთის იდენტიფიკაცია. **(იხ 2018 წლის 25 სექტემბრის სასამართლოს სხდომის ოქმი)**

კონვენციის მე-6 მუხლით განსაზღვრულია სამართლიანი სასამართლო განხილვის უფლება, რის შესახებაც ევროპული სასამართლოს მიერ განიმარტა, რომ მე-6 მუხლში არაფორმალური პრინციპებიდან უმნიშვნელოვანესია „საშუალებათა თანასწორობის“ (შეჯიბრობითობის) პრინციპი, რომელიც ნიშნავს, რომ მხარეთაგან თითოეულს უნდა ჰქონდეს თანაბარი შესაძლებლობა საქმის განხილვისას და არც ერთი მხარე არ უნდა სარგებლობდეს რაიმე არსებითი უპირატესობით თავის ოპონენტთან შედარებით (იხ. CASE OF NEUMEISTER V. AUSTRIA).

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სამოქალაქო პალატამ არაერთ გადაწყვეტილებაში განმარტა მტკიცების პროცესის, მტკიცების საგნის, მტკიცების ტვირთის რაობა და მნიშვნელობა საქმეზე არსებითი და სწორი გადაწყვეტილების მიღებისას. სასამართლო პრაქტიკის განმარტებები ესაყვამისება იურიდიულ საპროცესო მეცნიერებაში არსებულ მოსაზრებებს. საკასაციო სასამართლოს აზრით, საქმეზე დასაბუთებული გადაწყვეტილების მიღების ერთადერთი გზა მტკიცებაა, რომლითაც დგინდება საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ფაქტობრივი გარემოებები. მტკიცების პროცესში იგულისხმება პროცესის მონაწილე სუბიექტების საქმიანობა, მიმართული საქმის გადაწყვეტისათვის მნიშვნელობის მქონე ფაქტების არსებობის ან არარსებობის დასადგენად. პროცესის მონაწილე მხარეთა და სასამართლოს მტკიცებითი საქმიანობა, მოიცავს შემდეგ სტადიებს: მტკიცების საგნის განსაზღვრა; მტკიცებულებათა შეგროვება, მტკიცებულებათა შეფასება. დამტკიცებას საჭიროებს ის გარემოებები, რომლებიც ასაბუთებს სასარჩელო მოთხოვნასა და სარჩელის ფაქტობრივ გარემოებებს, მოწინააღმდეგე მხარის მიერ სარჩელის ფაქტობრივი გარემოებებისა და სასარჩელო მოთხოვნის

უარყოფას, ასევე, საქმის არსებითი გადაწყვეტისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებები. საქმის სწორად გადაწყვეტისათვის მნიშვნელობის მქონე ფაქტები, რომელიც სადავოა, დამტკიცებას საჭიროებს, ხოლო ფაქტების დამტკიცების ტვირთი ფაქტების მიმთითებელ მხარეებს ეკისრებათ. გამონაკლისს წარმოადგენს მატერიალური სამართლით გათვალისწინებული შემთხვევა, როდესაც ფაქტების დამტკიცების ტვირთი ამა თუ იმ ნორმით განსხვავებულია მოწესრიგებული. მტკიცების ტვირთის მხარეთა შორის სწორად გადანაწილებას არა მარტო საპროცესო სამართლებრივი, არამედ არსებითი მატერიალურსამართლებრივი მნიშვნელობაც აქვს, ვინაიდან მხარის მიერ ამ მოვალეობის შეუსრულებლობას ან არაჯეროვნად განხორციელებას, შედეგად მოჰყვება ამავე მხარისათვის უარყოფითი, არახელსაყრელი შედეგი **მტკიცების ტვირთის სამართლიანი და ობიექტური განაწილების სტანდარტის მიხედვით, მტკიცების ტვირთი ეკისრება მას, ვინც ამტკიცებს და არა მას, ვინც უარყოფს. საქმეზე შეკრებილი და სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეული მტკიცებულებათა ერთობლიობით დადგენილია, რომ მოცემულ დავაში სადავო მიწის ნაკვეთების იდენტიურობა არ დგინდება.**

გარდა ზემოთ ხსენებულისა დადგენილი ასევე, რომ ანანურის სახალხო დეპუტატთა სასოფლო - საბჭოს აღმასკომის სხდომის 1987 წლის 18 ივნისის ოქმის საფუძველზე მიღებული იქნა გადაწყვეტილება სოფელ ანანურიდან და ავენისიდან ჟინვალის წყალსაცავის დაგუბებასთან დაკავშირებით მოსახლეობისათვის ბინების მშენებლობა და საკარმიდამო მიწის ნაკვეთების გამოყოფა ვინაიდან სოფელი ავენისის და სოფ. ანანურის ტერიტორია ვ-----
----- სახლამდე გამოცხადებულია ავარიულ სანიტარულ ზონად. აღნიშნული გადაწყვეტილებით მოიხსნა აღრიცხვიდან იმ მოქალაქეთა საცხოვრებელია ბინები და დამხმარ ნაგებობები გაუქმდა დატბორვის ზონის მოსახლეობის საკარმიდამო მიწის ნაკვეთები ასევე ამავე გადაწყვეტილებით, სოფელ ავენისიდან და ანანურიდან დაგუბების ზონიდან გამოსახლებულთა ყოფილი საკარმიდამო მიწის ნაკვეთების გაუქმონ და შესაბამისად მოახდინონ ცვლილება ზონარეგულირებულ წიგნში. საქმეში წარმოდგენილი ამონაწერით დადგენილია, რომ ანანურის მეცხოველეობის საბჭოს მეურნეობაში შესული იქნა დუშეთის რაისაბჭოს აღმასკომის მიმართვა 02.07.1980 წლის #611 და 1982 წლის 25.04 #432, რომლის საფუძველზეც სოფელ ანანურში მცხოვრებთა მეპატრონეებს რომლებიც ცხოვრობდნენ რაიონის გარეთ და რომლებიც მოქცეულნი იყვნენ სოფელ ანანურში ჟინვალის წყალსაცავის დაგუბების ზონაში მიეზომოს ;**ცივწყაროს**; ახალ დასახლებასთან მათთვის გამოყოფილი საკარმიდამო მიწის ფონდიდან 600 კვ.მ. სამოსახლო მიწის ფართობი ასეთი მოსახლეობა იყო; **რიგით მე-6 მოსარჩელის ბეზია ნ-----**
გამოეყო მიწის ნაკვეთი ცივ წყაროზე. საქმეში წარმოდგენილი 1983 წლის 03 ოქტომბრის #634 ბრძანებით ანანურის გადმოსახლებასთან დაკავშირებით აღმასკომის მომართვის შესაბამისად სამოსახლოდ 600 (ექვსასი) კვ.მ. მიწის

ნაკვეთი **;ცივწყაროს;** დასახლებაზე მიეზომა ნ-----
საქმეში წარმოდგენილი სადავო დათვალირების #----- ოქმებით
დადგენილია, რომ აღნიშნული უძრავი ნივთი მოქცეულია სანიტარულ ზოლში
და უფლების დამდგენ დოკუმენტით **საარქივო ცნობით 03.11.2016 წლის
#31/65817 და საკადასტრო გეგმითი ნახაზით შესრულებული ;შპს
რეესტრის; მიერ 10.10.2016 წელს** ვერ დადგინდა მიწის ნაკვეთის
იდენტიფიკაცია.

6.3. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-5 მუხლით
განმტკიცებული კანონიერების პრინციპიდან გამომდინარე, ადმინისტრაციულ
ორგანოს უფლება არ აქვს კანონმდებლობის მოთხოვნების საწინააღმდეგოდ
განახორციელოს რაიმე ქმედება, ხოლო მე-60¹ მუხლიდან გამომდინარე,
გამოცემი ადმინისტრაციული ორგანო, ხოლო საჩივრის ან სარჩელის
შემთხვევაში - ზემდგომი ადმინისტრაციული ორგანო ან სასამართლო
ბათილად ცნობს ადმინისტრაციულ - სამართლებრივ აქტს, თუ იგი
ეწინააღმდეგება კანონს ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზადების ან
გამოცემის კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები. არსებით
დარღვევად ჩაითვლება კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის
შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი
გადაწყვეტილება.

6.4. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის
პირველი ნაწილის შესაბამისად, ამ კოდექსის 22-ე მუხლში აღნიშნულ
სარჩელთან დაკავშირებით სასამართლო უფლებამოსილია გამოიტანოს
გადაწყვეტილება ადმინისტრაციული აქტის ბათილად ცნობის შესახებ თუ
ადმინისტრაციული აქტი ეწინააღმდეგება კანონს და ის პირდაპირ და უშუალო
(ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას, ან ინტერესს
ან უკანონოდ ზღუდავს მას.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 177-ე მუხლის პირველი
ნაწილის შესაბამისად, დაინტერესებულ მხარეს უფლება აქვს გაასაჩივროს
ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული ადმინისტრაციულ-
სამართლებრივი აქტი. ამავე კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“
პუნქტის თანახმად, დაინტერესებული პირი არის ნებისმიერ ფიზიკური ან
იურიდიული პირი, ადმინისტრაციული ორგანო, რომლებთან დაკავშირებითაც
გამოცემულია ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი,
აგრეთვე რომლის კანონიერ ინტერესებზე პირდაპირ და უშუალო გავლენას
ახდენს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ან
ადმინისტრაციული ორგანოს ქმედება.

სასამართლო მიუთითებს, რომ ადმინისტრაციული აქტის ბათილად
ცნობისთვის აუცილებელია, რომ მოსარჩელის კანონიერ უფლებებს და

ინტერესებს ადგებოდეს პირდაპირი და უშუალო ზიანი. ინტერესის არსებობა გულისხმობს მხოლოდ მხარის რეალურ, ფაქტობრივ ინტერესს და გამორიცხავს მორალურ ან თეორიულ ინტერესს. ამდენად, სარჩელის არსი არის ის, რომ გასაჩივრებული აქტები ზიანს უნდა აყენებდეს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან უკანონოდ უნდა ზღუდავდეს მის უფლებას. შესაბამისად, სარჩელი წარდგენილი უნდა იქნეს მხოლოდ იმ პირის ან პირების მიერ, რომელსაც ფაქტების მეშვეობით შეუძლია დაამტკიცოს, რომ მისი უფლებები და კანონიერი ინტერესები დარღვეული იქნა ამ აქტით. **ამ კონკრეტულ შემთხვევაში საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით არ დასტურდება, რომ სადავო აქტებით არსებითად ირღვევა და რეალური ზიანი ადგება მოსარჩელის კანონიერ ინტერესს.**

6.5. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹-ე მუხლში ჩამოთვლილია ის საფუძვლები, რომელთა არსებობის შემთხვევაშიც შესაძლებელია ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობა. კერძოდ, დასახელებული მუხლის პირველი ნაწილი ადგენს, რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილია, თუ იგი ეწინააღმდეგება კანონს, ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზადებისა ან გამოცემის კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები. ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული წესის დარღვევით ჩატარებულ სხდომაზე ან კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, ანდა კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

6.6. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის მიხედვით თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომელზეც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნას და შესაგებელს. ხოლო ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-17 მუხლის პირველი ნაწილისა მოსარჩელე ვალდებულია დაასაბუთოს თავისი სარჩელი წარადგინოს თავისი შესაგებელი და შესაბამისი მტკიცებულებანი. კანონის აღნიშნული ნორმები ადგენს მხარეთა საპროცესო მოვალეობებს ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში, რაც უზრუნველყოფს მხარეთა შეჯიბრობითობის პრინციპის სრულყოფილ რეალიზაციას. აქვე კანონი ადგენს საგამონაკლის შემთხვევას, კერძოდ; როდესაც დავის საგანს წარმოადგენს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მართლზომიერების შემოწმება, მტკიცების ტვირთი გადადის აღნიშნული აქტის გამომცემ ორგანოზე მოპასუხე სუბიექტზე. მიუხედავად ამისა მტკიცების ტვირთის ამგვარი გადანაწილება ადმინისტრაციულ აქტთან დაკავშირებული სარჩელის წარდგენისას არ გულისხმობს, რომ მოსარჩელე საერთოდ თავისუფლდება სარჩელის დასაბუთების ვალდებულებისგან ანუ იმ გარემოებების შესაბამისი

მტკიცებულებებით დადასტურების მოვალეობისგან, რითაც მისი მოთხოვნა ფაქტობრივად და იურიდიულად გამართლებული აღმოჩნდება

ზემოაღნიშნული გარემოებების გათვალისწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ მოსარჩელის სარჩელი უსაფუძვლოა, რადგან ადგილი არ აქვს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹-ე მუხლით გათვალისწინებულ კანონის დარღვევას, გასაჩივრებულ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტებში ასახული კონკრეტული ურთიერთობის მოწესრიგება შეესაბამება მისი გამოცემის სამართლებრივ საფუძვლებს და წინააღმდეგობაში არ მოდის მოცემული ურთიერთობის მარეგულირებელ სამართლებრივ ნორმებთან. რაც შეეხება **1.2.** სასარჩელო მოთხოვნას აღნიშნული წარმოადგენს ძირითადი სასარჩელო მოთხოვნის თანმდევ შედეგს, რომლის დაკმაყოფილებაც შესაძლებელი იქნებოდა სარჩელის სრულად დაკმაყოფილების შემთხვევაში.

7. საპროცესო ხარჯები:

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილების თანახმად სასამართლოს მიერ საქმის განხილვასთან დაკავშირებით გაწეული ხარჯები და სახელმწიფო ბაჟი, რომელთა გადახდისაგან განთავისუფლებული იყო მოსარჩელე, გადახდება მოპასუხეს ბიუჯეტის შემოსავლის სასარგებლოდ, მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელიც დაკმაყოფილებულია. სარჩელზე უარის თქმისას სასამართლოს მიერ გაწეული ხარჯები გადახდება მოსარჩელეს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ. აღნიშნული ნორმიდან გამომდინარე სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოსარჩელის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი – 100 ლარი უნდა დარჩეს ბიუჯეტში.

8. უზრუნველყოფის ღონისძიებასთან დაკავშირებული საკითხები

მოცემულ საქმეზე სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება გამოყენებული არ ყოფილა.

სარეზოლუციო ნაწილი;

სასამართლომ იხელმძღვანელა ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, მე-12, მე-13, 22-ე, მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 55-ე, 243-ე, 244-ე, 248-ე, 249-ე, 257-ე, 364-ე, 367-ე, 369-ე მუხლებით და

გადაწყვიტა;

- 1. ნ-----ს** სარჩელი არ დაკმაყოფილდეს;

2..მოსარჩელის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი – **100 (ასი) ლარი** დარჩეს სახელმწიფო ბიუჯეტში;

3. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მდებარე: ქ.თბილისი, გრიგოლ რობაქიძის გამზ. 7ა) მცხეთის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით (მდებარე: ქ. მცხეთა, სამხედროს ქ. №17) 14 დღის ვადაში. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია. იგი იწყება მხარისათვის გადაწყვეტილების ასლის გადაცემის მომენტიდან. გადაწყვეტილების გადაცემის მომენტად ითვლება დასაბუთებული გადაწყვეტილების ასლის მხარისათვის ჩაბარება უშუალოდ სასამართლოში ან საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 70-78-ე მუხლების შესაბამისად;

მოსამართლე

კობა გოცირიძე